

СЛОВО ПЯНИГЫРИЧЕСКО на БЛАГОВѢЩЕНІЕ БОГОРОДИЧНО.

Се з а ч н ё ш и в о ч р ё в ъ , и р о д и ё ш и с ѿ н а , и н а р ђ ч ё -
ши й м ѡ є м 8 Іис 8 с з ; с є й в ё д е т з в ё л і й , и с ѿ н з в у ш -
н а г ѧ на р ђ ч ё т с я .

(Лк. гл. 1, ст. 31.)

Царь Соломонъ, който билъ пріелъ отъ Бога сичката свѣтлина на премѣдростъ-та, за да испыта таинствата на природата, като пре-гледалъ сичко, що е на небето, и сичко, що е на земята, и преми-нжало, и настоѧще, и вѣджюще, изрѣкалъ най-свѣтнѣ, че въ свѣтъ-та, отъ долъ подъ слънцето нѣма ни една вѣщъ нова: „нищо ново подъ слънцето :” (1) Изъ Богъ направи сега едно нѣщо скъсемъ ново, което ни-то е било нѣкога въ преминжлъты вѣкове, нито ще вѫде нѣкога въ вѣ-дѣжъты; и твой е, което са е извършило въ благовѣщеніето на благо-датната Марія, којто е Дѣва, и Мати, и Мати Божіѧ. Двойно чудо; най-голѣмото дѣло на Божіето всесиліе, най-високото таинство на Православната наша вѣра. Дѣва, и Мати! Какво по-преславно може да види естество то въ твореніето? Дѣва Мати Божіѧ; какво по-чудно може направи Божіата благодать? Едното надминувва пре-дѣлъты на естество, и подобно още не е станжало: дрѣгото достига до предѣлъты на Божіата благодать, и подобно да стане не е въз-можно; едното е голѣмо чудо, дрѣгото е по-далечъ отъ чудото; и дѣв-тѣ непостижими, и дѣвѣтѣ Божественни: „Се з а ч н ё ш и в о ч р ё в ъ , и р о д и ё ш и с ѿ н а , и н а р ђ ч ё ш и й м ѡ є м 8 Іис 8 с з ; С є й в ё д е т з , в ё л і й , и с ѿ н з В у ш н а г ѧ на р ђ ч ё т с я .“ Твой ново чудо, и по-добрѣ тыя дѣвѣ чудеса, едно Дѣва и Мати, дрѣгъ Дѣва и Мати Божіѧ ще проповѣдамъ днесъ, празнолюбци слышателіе, и слушайте, какъ сж станжлы, отъ Евангелската Исторія.

(1) Екклесиастъ гл. 1.